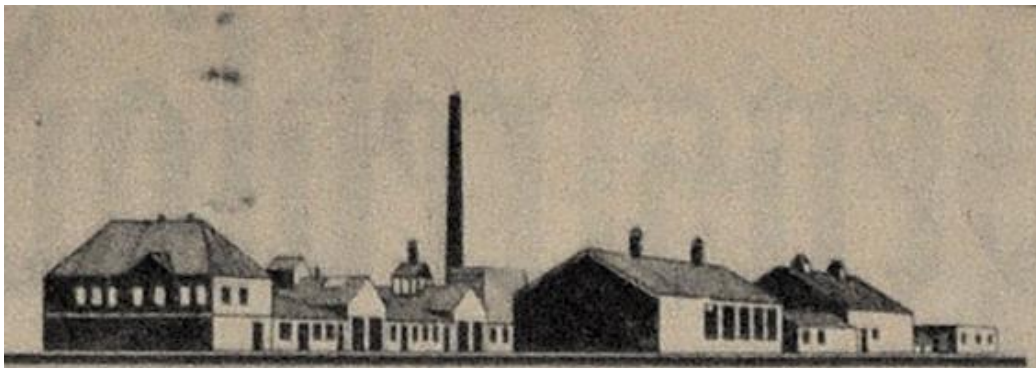

Odsherreds Slakteri som 25-Aars Jubilær ved Indgangen til det nye Aar

Bedriften havde Vanskeligheder nok ved Starten, men voksede sig paa Grund af Odsherredsfolkenes faste Andelstro stærk og sund gennem de 25 Aar siden.

Medens en hel Række af Landets Andelsslagterier har Passeret eller er ved at passere 50-Aars Milepælen, fejrer Slagteriet i Nykøbing Sj. den 2. Januar 25 Aarsdagen for dets første Slagtninger. Er Odsherreds Slakteri saaledes i yngste Hold er det dog Jubilær, og under alle Omstændigheder oprinder den 2. Januar en Mærkedag i Slagteriets Historie. Mærkedagen har Bestyrelsen markeret ved at bevæge Slagteriets første Formand, Sognefoged Niels Jensen, Lumsnas, der for øvrigt gentagne Gange har haft Sæde i Bestyrelsen, til at redigere et Festskrift. som vil blive tilstillet alle Andelshaverne i Nytaarsgave.

Vi har haft Lejlighed til at kikke i Fortrykket, og det drejer sig om et meget anseligt Værk, rigt paa Illustrationer og paa historiske Oplysninger, ikke alene om Odsherreds Slakteri, men i Virkeligheden om hele den nye Landbrugsudvikling, som er gengivet i korte Træk.

At Festskriftet udkommer samme Aar, som Landet fejrer 150 Aarsdagen for Bondestandens Frigørelse, har øjensynlig inspireret Skriftets Forfatter til indledningsvis at gaa en hel Del uden for Slagteriets Rammer. Dette forringer dog ingenlunde Festskriftets Værdi. Tværtimod forøger det netop denne Værdi i Retning af en Landbrugets Mindebog. Men da vi her kun har til Opgave at omtale 25 Aars Jubilæren, nøjes vi med at plukke nogle historiske Kendsgerninger fra Festskriftet som Grundlag for denne Artikel.

Da Andelsbevægelsen for godt 50 Aar siden gik ud over Landet og oprettede Andelssvineslagterier, havde Flæskeproduktionen ikke paa langt nær et saadant Omfang, som vi siden har oplevet. Følgelig måtte de første Slagterier anlægges paa Basis af et meget betydeligt Landomraade, i Reglen et Amt og somme Steder mere.

Da Slagteritanken slog Rod ogsaa paa disse Egne, var det kun saare naturligt, at Landmænd saa at sige fra hele Amtet slog sig sammen om Slagteriet i Holbæk, og om de Odsherreds Landmænd skal siges, at de holdt sig ikke tilbage. Andelsbevægelsen har fra sin første Færd haft stærk Rod i Odsherreds Jordbund, og trods den betydelige Afstand til Holbæk Slakteri var vor Landsdel ikke tilbage med Indtegning til det nye Andelsforetagende.

Men den Tid kom, da Holbæk Slakteri ikke kunde opretholde sin enevældige Stilling i Amtet. Svineproduktionen steg og steg i alle Egne af Amtet og skabte herved Basis for Udstykning. Hertil kom, at Lokalteterne i Holbæk blev for smaa. Slagtningerne kunde ikke overkommes, saa at en Del Svin maatte gemmes over til den følgende Dag. Dette i Forbindelse med den lange Jernbanetransport gjorde, at Andelshaverne fik den Opfattelse, at Grisene fra de længst borteliggende Egne fik et uforholdsmæssigt stort Svind. Noget var der selvfølgelig om det, selv om Forestillingerne herom vel nok var noget overdrevent. Endelig havde man i Holbæk Slakteri nogen Vanskelighed for Afsætningen af Affaldsprodukterne. Den lange Transport i Tønder til Amtets Yderpunkter gjorde, at det ikke fremkom i en saa tiltalende Form, at Efterspørgselen blev stor.

Dette var det saglige Grundlag for, at først Kalundborgegnen og senere Odsherred skilte sig og dannede selvstændige Slagterier. At der ogsaa var lokalpatriotiske Momenter med i Spillet kan vel heller ikke benægtes, og at dette i særlig Grad var Tilfældet i de to Byer Kalundborg og Nykøbing, er der ingen Grund til at skjule. Rent erhvervsmæssigt var

Nykøbing 1938 – fra Holbæk Amts Venstreblad – december 1938

www.nykobingslokalhistoriske.dk

et Slagteri et mægtigt Plus for en lille Bys Næringsliv, navnlig dengang, da Hovedparten af Svinene blev ført frem pr. Hestekøretøj.

Man tænkte sig en Filial.

Allerede straks efter Aarhundredskiftet begyndte man Mand og Mand imellem at drøfte Mulighederne for et Slagteri i Odsherred, men først i 1911 kom der for Alvor Gang i Tingene, idet en Kreds af Mænd da foretog en Turné rundt om i Sognene for ved Smaamøder og personlig Samtale at vække Interesse for Sagen. Naturligvis fandt Tanken udelt Tilslutning fra Nykøbing og navnlig afdøde Dyr læge P. Vinding og Byens nuværende Alderspræsident, Mægler Hans Nielsen var meget virksomme i det forberedende Arbejde. Vel var de begge Borgere i Nykøbing, men gennem deres Virke havde de en omfattende Føling med Landbefolkningen og nød stor Tillid hos denne, saa det var ikke vanskeligt for dem at komme i Kontakt med de rette Folk ude omkring i Sognene og faa Tegningen i Gang.

Den 1. November 1911 afholdtes saa et Møde paa Hotel „Phønix“, hvor navnlig daværende Folketingsmand N. Jensen-Nybjerg, stærkt fremhævede den Betydning, det kunde have for Odsherred, at det fik eget Slagteri.

Tanken vandt almindelig Tilslutning, og det vedtoges enstemmigt at arbejde videre for Sagen, dog saaledes, at man først vilde søge at formaa Holbæk Slagteri til at anlægge en Filial i Nykøbing.

Til at arbejde videre med Planen blev nedsat et Udvalg paa 16 Medlemmer fra By og Land. Udvalget konstituerede sig med Gdr. Niels Jensen, Lumsaas, som Formand samt nedsatte et snævrere Forretningsudvalg bestaaende af Formanden, Folketingsmand N. Jensen-Nybjerg, Dyr læge P. Vinding, Gdr. Lars Eriksen, Brændt, og Gdr. Brabæk, Gedebojgaard.

Dette Udvalg fik paa den forestaaende Generalforsamling i Holbæk Slagteri optaget Forslaget om en Filial paa Dagsordenen. Men til Trods for, at Udvalgets Formand gik kraftigt i Ilden for Forslaget, led det den kummerlige Skæbne at blive forkastet med stort Flertal.

Forslagets Fremsættelse var imidlertid en Tilkendegivelse af, at store Dele af Odsherreds Landboere opsigte Holbæk Slagteri Huldskab og Troskub, og efter at Filial-Planen var afvist, tog man for Alvor fat paa at arbejde for Oprettelse af et selvstændigt Slagteri i Odsherred.

Man affattede Tegningslister lydende paa, at naar der var tegnet 15,000 Svin, vilde Slagteriet blive bygget, og man gav sig i Gang med Tegningerne rundt omkring i Sognene.

De første Vanskeligheder melder sig.

Paa det forberedende Møde i Nykøbing i November Maaned var det blevet oplyst, at Odsherreds Landmænd aarlig leverede 10,000 Svin til Holbæk Slagteri, og man skulde derfor mene, at det Minimum paa 15,000, man havde fastsat, med Lethed vilde blive naaet. Men det viste sig dog vanskeligt nok. Det var jo ikke Oprettelse af et nyt Andelsforetagende i egentlig Forstand, der var Tale om. En væsentlig Del af Landsdelens Landmænd stod tilsluttet Holbæk Slagteri og faa dem til at flytte fra det større til det mindre Slagteri var ikke helt let. Ud over de Anker, vi har omtalt, fandt Andelshaverne sig velbetjent i Holbæk. Man vidste, hvad man fik, og det manglede da heller ikke paa advarende Røster mod at indlade sig paa et saa „tvivlsomt“ Foretagende som et lille Slagteri.

Hertil kom endvidere, at Formanden for Holbæk Slagteri var den ansete Bonde, Gdr. Jens Hansen, Nakke, og da han ikke nærede nogen Interesse for at tilslutte sig Nykøbing, holdt han med sin Autoritet adskillige tilbage.

Endvidere kom hertil, at den gamle Periode til Holbæk Slagteri var udløbet, saa der foregik Nytegning dertil samtidig med Tegningen til Nykøbing, og for at forstyrre denne saa meget som muligt, benyttede Holbæk Slagteri det ikke særlig tiltalende Trick at fremsætte den Paastand, at hvis ikke man inden en bestemt Dato havde tilmeldt sig til Holbæk Slagteri, vilde der blive lukket for Tilgangen. Skønt man kunde sige sig selv, at et Andelsslagteri næppe nogensinde vil lukke af for Tilgang inden for sit Omraade, var der dog nogle, der tog Truslen alvorlig. De havde ikke paa daværende Tidspunkt Sikkerhed for, at Slagteriet i Nykøbing blev til Virkelighed og ansaa det derfor for klogest at sikre sig Andelsret i deres gamle Slagteri.

Det viste sig da ogsaa, at da man ved et Møde i Nykøbing d. 14. August holdt Revy over Tropperne, havde man kun naaet at faa tegnet 530 Andelshavere med 13,000 Svin. De mødte ca. 200 Andelshavere var dog ikke mere forknytte, end at de ræsonnerede som saa: Kan et Slagteri gaa med 15,000 Svin, kan det vel ogsaa gaa med lidt færre, og man opfordrede Udvalget til at gaa videre med Forberedelserne samtidig med, at man fortsatte med Tegningen.

Der var ingen „Papirsvin“,

Den 4. September 1912 blev der indkaldt til stiftende Generalforsamling. Man havde da naaet 702 Andelshavere med 16,229 Svin.

Nykøbing 1938 – fra Holbæk Amts Venstreblad – december 1938

www.nykobingslokalhistoriske.dk

Fra Holbækagitorernes Side havde man mistænkeliggjort Indtegningen ved al sige, at det vor „Papirsvin“, der var tegnet, hvilket skulde betyde, at der var en stor Del Andelshavere, der havde tegnet sig for langt flere Svin, end de havde Udsigt til at kunne levere. Formanden rammede paa Generalforsamlingen eni Pæl gennem denne Mistænkeliggørelse ved at meddele, at Udvalget nøje havde gennemgaaet Tegningslisterne, og at disse var paalidelige nok. En endnu kraftigere Pæl blev forresten senere rammet ned ved Afslutningen af det første Regnskabsaar, idet det da viste sig, at der var leveret 22,968 Svin.

Man vedtog at oprette Slagteriet og gav det Navnet „Odsherreds Andelssvineslagteri“.

Slagteriet vokser frem.

Den nyvalgte Bestyrelse, for hvilken Niels Jensen, Lumsaas, var Formand og daværende. Mejeriejer P. Hansen, Rør vig, var Næstformand, begyndte nu det egentlige Arbejde.

Først drejede det sig om at fastslaa Slagteriets Beliggenhed. Fra nogle af de sydlige Sogne lød der Røster om at lægge Slagteriet i Vig som det mest centrale Sted. Men da man ogsaa var klar over, at Besejlingsforholdene kunde faa nogen Betydning, sejrede Nykøbing i Konkurrencen. Hertil bidrog vel ogsaa, at Nykøbing Kommune skænkede 10,000 Kr. og en Kreds af Borgere andre 10,000 til Formaalet.

Som Arkitekt og teknisk Konsulent antoges Ingeniør Wendelbo Madsen, København, og sammen med denne tog et Udvalg bestaaende af Formanden, Gdr. Lars Eriksen. Brændt, og Gdr. Chr. Rasmussen, Egebjærg, ud for at bese forskellige Slagterier. Det, der fandtes mest passende som Forbillede, var Slagteriet i Bjerringbro, og med nogle enkelte praktiske Ændringer blev det ogsaa dette, der blev Model for det nye Slagteri.

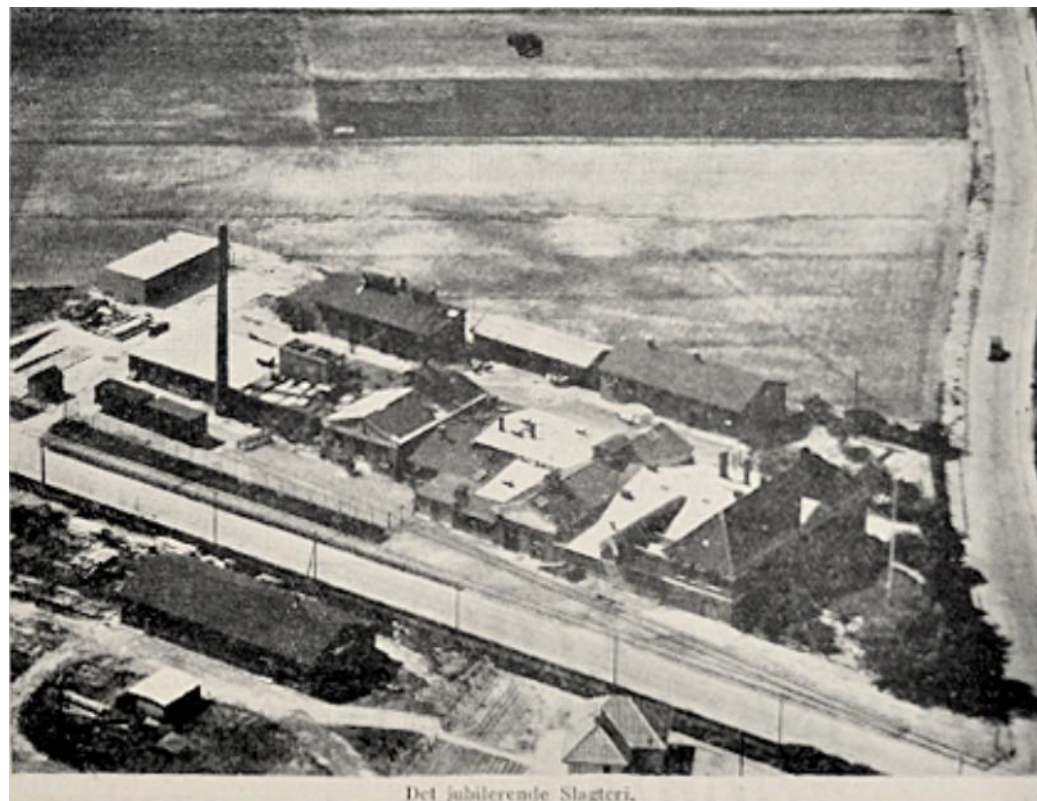
Bygningen blev givet i samlet i Entreprise til Muremester Jens Jensen (nu Højby) for 72,000 i Kr. Hermed var dog kun en forholdsvis lille Del af Udgiften dækket. Arkitektens Overslag over de sandede Udgifter lød paa 179,000 Kroner, men da Slagteriet stod færdigt, havde det kostet ialt 219,000 Kr.

De første Slagtninger.

Slagteriet stod færdigt til Aflevering ved Udgangen af Aaret 1913, og 23 Svin fra Ellingegaarden nød den Ære - som de første - at faa boret Kniven i Halsen ved en Prøveslagtning den 30. Decbr.

Den følgende Søndag, den 2. Januar 1914, begyndte Slagteriet officielt sin Virksomhed under i Ledelse af den af Bestyrelsen antagne Direklør P. Chr. Pedersen, der tidligere havde gjort Tjeneste som Bogholder ved Holbæk Slagteri. Ogsaa Slagtemesteren, R.

Rasmussen, kom fra Holbæk, en Mand, der var ladet med Energi og havde store Lederevner. Men dog kunde det ikke undgaas, at man fik nogle Børnesygdomme at trækkes med. Vel havde man antaget fuldt uddannede Fagfolk til den mere fagmæssige Behandling af Produktet, men den store Stab af Arbejdere var uden Træning i dette Arbejde, og det kan derfor ikke nægtes, at de første Svinekroppe, der blev hængt paa Geled i Svalegangen, ikke alle havde et lige velbehandlet Udseende. Men naturligvis, Haandelaget kom snart og dermed ogsaa Evnen til i en Fart at kunne behandle en Gris. Nu kan man saavist ikke sige om Mandskabet, at det savner Træning. De fleste har været der gennem en lang Aarrække, - fire af dem fejrer endda Jubilæum tillige med Slagteriet.

Krigens Vanskeligheder.

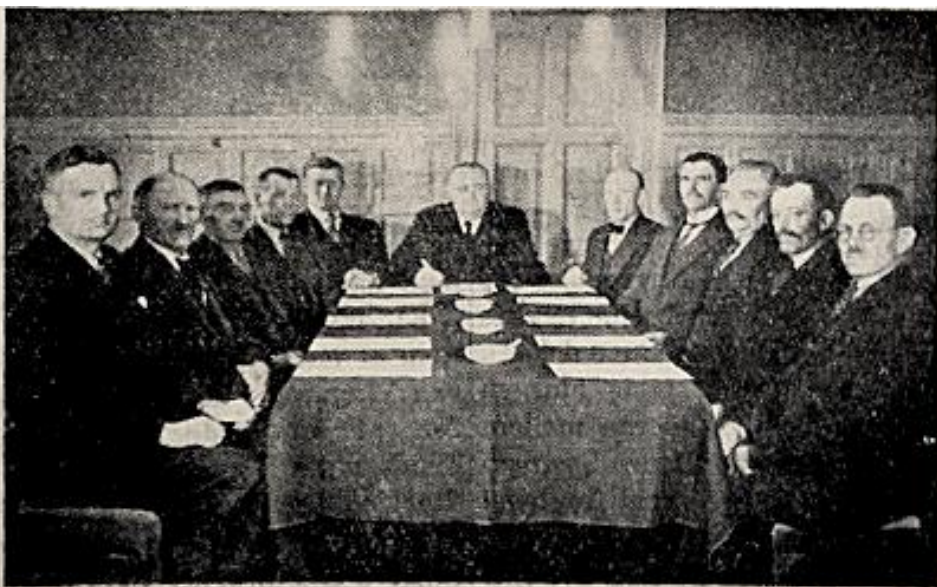
Knp var man kommet ordentlig i gang, før Verden rystedes af det skæbnesvangre Revolverskud i Sarajewo. Det, der satte Europa i Brand og noget, der selvsagt greb meget

Nykøbing 1938 – fra Holbæk Amts Venstreblad – december 1938

www.nykobingslokalhistoriske.dk

stærkt ind i dansk Slagterivirksomheds Dispositioner. Hele vort Eksportmarked rystede i sin Grundvold. Nervøsiteten blandt Andelshaverne gav sig udslag i, at man solgte væk af Søer og undervægtige Svin for ikke at løbe den Risiko at staa med fulde Stalde den Dag, Englandseksporten brød sammen, hvad man forudsaa som en uafvendelig Følge af Krigen.

Og store Vanskeligheder maatte Eksporten gennemgaa. Paa Grund af Krigsfaren steg Fragterne til formidable Højder. Eksportbaadene maatte sejle en lang Omvej over Nordsøen, hvilket havde til følge, at Flæsket ikke altid naaede England i frisk Tilstand, og det gav selvsagt store Tab. Men i Staa gik Eksporten dog ikke. Takket være en klog Neutralitetspolitik var baade England og Tyskland gode Aftagere, det sidste Land endda til fabelagtige Priser. Men slog Afsætningsforholdene ikke Eksporten ned, saa led den føleligt Skibbrud paa anden Vis. Da den skærpede Undervandsbaadskrig satte ind, afskar denne Danmark fra saa at sige al Tilførsel af Korn- og Foderstoffer udefra, og Følgen blev, at Svineproduktionen i den Grad standsede, saa Odsherreds Slagteri i 1918 kun tilførtes 1952 Svin, selvsagt altfor ringe Antal til at bære de uafvendelige Udgifter.

Den nu udløbne Periodes sidste Bestyrelse: Fra venstre Side: Direktør Ingvard Hansen, Niels Leth, Stenstrup, H. P. Hansen, Vig, Jacob Eckberg, Rode, Sofus Jensen, Atterup, C. Danielsen, Nakke, And. Andersen, Gudmindrup, N. A. Hansen, Odden, Vald. Andersen, Nykøbing, Vald. Andersen, Nykøbing, Vald. Madsen, Egøbjerg, Jacob Nielsen, Asminderup.

Tiden fremefter.

Vi har opholdt os saa udførligt ved Slagteriets Start og første Leveaar, fordi dette nu er Historie for den unge Slægt. Mange andre Begivenheder har siden hen sat Mærker i Slagteriets Tilværelse, man disse kan vi gaa lettere hen over. Oprindeligt var Slagteriet beregnet til at kunne slagte 30,000 Svin, men man havde været oppe paa Slagtninger paa over 50,000. Ja, i Kulminationsaaret 1932 endog 55,441. Denne stærke Tilgang maatte nødvendiggøre Udvidelser. I 1929 foretoges Udvidelsen af Kølerum, Ballerum, Svalehal og Destruktionsanlæg, hvilket kostede 60,000 Kr. I 1935 opførtes en ny Slagtehal og Kølerum for Kreaturslagtninger. Den kostede 40,000 Kr., og i det hele har Slagteriet gennem Aarene bestræbt sig for at følge med overfor Tidens tekniske Fremskridt. Den samlede Anlægssum andrager derfor nu ca. ½ Mill. Kroner, hvilket dog ikke giver Anledning hverken til Bedrøvelse eller Ængstelse, eftersom hele Beløbet er betalt, og Slagteriet staa i Dag uden anden Gæld end den, der er optaget for at foretage udlodning til de gamle Andelshavere af de Værdier, der nu fra Nytaar gaar over til de nytegnede Andelshavere. Saa hvad man end vil sige om den hidtidige Ledelse, kommer man til at lade den, at den har forstaaet af administrere paa solid og betryggende Maade.

De, der stod i Spidsen.

Paa Generalforsamlingerne har der gennem Aarene været udkæmpet adskillige Braavallaslag, men dette til Trods har der ikke været megen Omskiften med Ledelsens Topfigurer. I de forløbne 25 Aar har kun tre Mænd været i Formandsstolen og to i Direktørstolen.

Direktørerne.

Den første Direktør var som allerede nævnt den tidligere Bogholder i Holbæk Slagteri P. Chr. Pedersen. Han var kun 28 Aar, da han i 1913 blev kaldt til Nykøbing, men desuget mødte han som en fuldbefaren Mand paa Omraadet. Han havde faaet sin Uddannelse i I. D. Koopmanns Slagterier i Thisted og Næstved forinden han i 1906 kom til Holbæk, og da var antaget til Nykøbing, tog han et tre Maaneders Kursus i D. B. C. i London for paa nært Hold at studere de engelske Handelsforhold. Han blev da ogsaa hurtigt anerkendt baade som en dygtig Leder af det daglige Arbejde i Slagteriet og

Nykøbing 1938 – fra Holbæk Amts Venstreblad – december 1938

www.nykobingslokalhistoriske.dk

som et fremragende Handels geni. Men der var Kanter paa ham; han var ikke altid den fuldendte Diplomat, og for den, der har det saadan og dog er henvist til at manøvrere med 1600 Andelshavere som Arbejdsgivere, kan det let komme Kollisioner. Disse udeblev heller ikke her, men afspejlede sig i nogle Generalforsamlingsdebatter, af hvilke der gik Ry viden om Land. Sjældent eller aldrig blev der dog rettet Kritik af Direktør Pedersens faglige Ledelse af Slagterier, og skete det, var han altid Mand for at slaa denne Kritik til Jorden. Men desmere blev der sat ind overfor hans personlige Væremåde, og tit var det en smaalig Kritik, der blev rejst. Dog lykkedes det Direktør Pedersen hver Gang at ride Stormen af, men ganske vist i 1927 med et saa knebent Flertal som 418 Stemmer mod 411. Det siger sig selv, at med en saa talstærk Opposition var Stillingen uholdbar i Længden, og til Nytår 1931 opsagde han sin Stilling for at etablere sig som Fedevaregrosserer i København. At man inden for Slagteriets Ledelse havde fuld Tillid til P. Chr. Pedersens Forretningstalant, fremgaar af, at Bestyrelsen enstemmigt lod hele Slagteriets Handel paa Flæsketorvet i København overgaa til hans Kommisionsforretning.

Hans Efterfølger blev den daværende Inspektør i D. B. C. i London Ingvald Hansen. Heller ikke han var tyngt af Alderens Byrde, idet han kun var 32 Aar, da han blev ansat. Sin Uddannelse havde han faaet paa Svendborg og Sorø Slagterier, det sidste sted som Bogholder, hvorfra han begav sig til London for der at føre Kontrol med alt det indgaaende Flæsk. Mod ham har der endnu aldrig paa Generalforsamlingen været hævet en kritisk Røst. Andelshaverne ser i ham den fuldendte Direktør saavel i Forholdene indadtil som udadtil. Han er selv et udpræget Ordsmenneske, og dette forlanger han ogsaa af enhver af sine Medarbejdere, men mellem disse og ham hersker der ogsaa det mest

eksemplariske Forhold. Han er Svinekender om en hals, og at han respekteres som saadan, fremgaar af, at han fik overdraget det ærefulde Hverv at være Dommer ved Landsudstillingen paa Bellahøj i Sommer.

Formændene.

Den først Formand var som nævnt Sognefoged Niels Jensen, Lumsaa, og det blev saaledes ham, der fik Besværet med at stable Slagteriet paa Benene og lede det i de første vanskelige Aar. Det var med velberaad Hu, Andelshaverne samlede sig om ham. Skulde det lykkes at føre Sagen igennem, gjaldt det om at have en Mand i Spidsen, der var lige saa anset som Formanden for det nærmest konkurrerende Slagteri, og det var Niels Jensen. Gennem et fleraarigt Arbejde i Landbrugsorganisationerne var han trænet til at forstaa sine Standsfæller. En Mand, der maaske bedre end de fleste forstod Andelsbevægelsens inderste Nerve, og dertil saa inderlig reel i Sind og Tanke. Netop som skabt til at samle Tillid om sin Person.

Men der var Bud efter Niels Jensen ogsaa paa mange andre Felter, og i 1919 følte han sig derfor, tilskyndet af sin anden Virksomhed, foranlediget til at trække sig tilbage som Formand for Odsherreds Slagteri.

Ved de senere saa berømmelige Generalforsamlinger blev Niels Jensen baade kastet ind i Bestyrelsen og kastet ud igen. Begge Dele uden at hans Anseelse tog Skade deraf.

Ved Niels Jensens Afgang rykkede Næstformanden P. Hansen, Rørvig, op i Formandsstolen. Som Indehaver af et Privatmejeri kunde man vel ikke regne ham som en af Andelsbevægelsens Pionerer. Men han forstod Andelssagens Berettigelse som den økonomiske Løftestang for Bondestanden, og da Tanken om et Slagteri i Nykøbing kom frem, var han en af de første, der sluttede op. Han var en meget kundskabsrig Mand med megen Erfaring, som han gavmild strøede om sig med. Dertil en Personlighed af Rang, saa det var ikke uberettiget, at han fik Ledelsen betroet. Hans Formandstid blev dog kun af kort Varighed, idet han i 1921 flyttede fra Egnen for at

tiltræde Stillingen som Sygehusforvalter i Kalundborg.

Hans Efterfølger blev Christoffer Danielsen, Nakke, der endnu den Dag i Dag officielt er Slagteriets Formand, men det er kun til Nytaarsnat Kl. 24. Han er den, der længst hår beklædt Formandspladsen, men ogsaa den, der har været tildelt de haardeste Tørne. Det var i hans Formandstid, at Bølgeslagene gik stærkt indenfor Andelselskabets Mure, hvor den ene stormende Generalforsamling afløste den anden, men Danielsen holdt Roret fast.

Som den initiativrige og klartskuende Mand, han er faldt det i hans Lod for nogle Aar siden at gøre sit Navn berømt ud over Landet ved at forhindre, at en altødelæggende Slagterikonflikt brød løs.

I Slagteriets Jubilæumsskrift faar den afgaaende Formand denne Karakteristik: „Han er en selvstændig Personlighed, der i enkelte Spørgsmaal kan indtage et afgjort Standpunkt, naar han mener, at dette vil gavne Sagen mest, men er iøvrigt en god Forhandlingsmand, der gerne tager Hensyn til fornuftige, velbegrundede Meninger hos andre“.

Ja, saaledes er Danielsen, og dertil kan føjes, at han af alle anerkendes som en saglig Kraft af Rang. Men han havde den Skavank, at han ikke vilde spænde Andelsbevægelsen for den partipolitiske Vogn, og saa kunde han ikke bruges længere. En saa kraftfuld Personlighed har man ikke Brug for i det nye Andelselskab. Om man har Raad til at undvære den, bliver det Fremtidens Historieskriveres Sag at klarlægge.

Trods alt naaede Danielsen dog at kunne tælles med i Jubilarenes Kreds. Han har været knyttet til Slagteriet i hele dets Levetid, nemlig i Tiden fra 1914 til 1921 som Revisor og siden 1921 som Formand.

Af en Slagteriformands Mindebog.

Det siger sig selv, at der forekommer Tildragelser inden for Slagteriledelsen, som ikke kommer til Offentlighedens Kundskab. Vi har bedt Christoffer Danielsen fortælle lidt om disse Oplevelser gennem de 25 Aar. Og med sin bekendte Sans for Humor, sender han os følgende:

Da Revisionen var ved at blive skudt.

Det er ikke alene som Formand, jeg har staaet for Skud. Ogsaa som Revisor stiftede jeg Bekendtskab med Kugler og Krudt. Sammen med min Kollega, daværende Gdr. P. A. Andersen, Tengslemark, sad jeg en Formiddag paa Slagteriets lille Kontor, fordybet i Regnskaberne. Pludselig kom Direktør P. Chr. Pedersen ind og udtalte, at han vilde se at faa skudt nogle af de mange Rotter i Svinefoldene. Han tog sin Bøsse og fra en Skrivebordsskuffe tog han en Patron, som han lagde i Geværet. Hvorledes han fumlede med det, ved jeg ikke, men pludselig lød der et øredøvende Brag, Bøssen var gaaet af. Røg, Sand og Træsplinter føg om Ørene paa baade P. A. Andersen og mig. Vi kikkede paa hinanden, men Blod flød der ikke. Skuddet nøjedes med at rive Splinter af en Dørkarm og Huller i Væggens Kalkpuds. Revisionen slap med Skrækken, den vi knap nok havde faaet Tid til at føle.

Da Formanden blev udstyret med Kontrollør.

Forud for et Delegeretmøde i København, hvor der skulde tages Stilling til et af Tidens vanskelige Valutaproblemer, blev Spørgsmaalet drøftet paa et Bestyrelsesmøde. Meningerne var delte. Det eneste, man var helt enige om, var, at vi alle savnede det fornødne Overblik over Forholdene. Saa gik man med til, at jeg Aftenen før Delegeretmødet skulde søge Orientering hos en Mand, der var fuldbefaren paa dette Omraade, og som en saadan Ekspert kunde man godt anerkende den daværende radikale Folketingsmand Niels Frederiksen. Men naturligvis: slippe en radikal Politiker løs paa en saa ubefæstet Sjæl som mig, var ogsaa betænkeligt, og derfor fandt Bestyrelsen det raadeligst at medgive mig en Kontrollør af anden politisk Opfattelse. Hertil blev Gdr. And. Andersen, Gudmindrup, udset. For ham blev Turen en Oplevelse, thi ankommet til Folketingsmandens hyggelige Hjem i Roskilde, viste det sig, at dennes Frue var en Ungdomsbekendt af min Kontrollør.

For mig blev den følgende Dag en Skuffelse. Den forudgaaende Aften havde min Følgesvend vist stor Beredvillighed til at gaa ind for de Synspunkter, som den sagkyndige

Folketingsmand fremførte. Muligt, at denne Beredvillighed skyldtes, at Ungdomsminderne overvældede ham, og det gik som saa ofte før. Ude af Øje, ude af Sind. Dagen efter var alle hans gode Forsætter forduftet, og paa Delegeret mødet stemte Kontrolløren mod sin Formand.

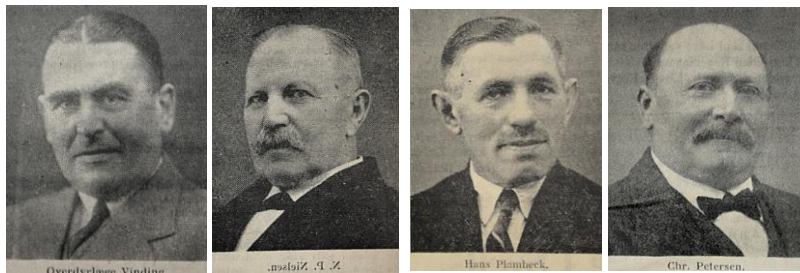
I Natskjorte ved Telefonen.

De mest bevægede Dage, jeg har oplevet, var dem omkring Korsørmødet i 1932, hvor vi arbejdede for at faa den truende Slagterikonflikt afblæst. Det var som bekendt mig, der tog Initiativet til dette Mødes Afholdelse. Og jeg var letsindig nok til paa Forespørgsel at røbe min Plan til Holbæk Amts Venstreblad, der om Aftenen slog Nyheden op i sensationelt Udstyr, og herfra røg den lige lukt i Ritzau. Dette beredte mig den værste Nat, jeg mindes, thi da Landets Morgenblade fik denne Ritzau-nyhed ind ad Døren, ringede de fra Syd og Nord den ganske Nat for at faa nærmere Besked om det paatænkte Møde.

Hundekoldt var det, men hver Gang, jeg havde puttet mig under Dynen, kimede Apparatet, saa jeg maatte tilbringe en væsentlig Del af Natten i Natskjorte foran Telefonen, frysende saa del var en Gru, og jeg fortrød bitterligt, at jeg havde røbet Planen. Jeg beklagede mig derom til Redaktøren, men kun med det Udbytte, at han lo af fuld Hals.

At jeg ogsaa den følgende Dag blev ringet op af krigsbejærede L. S.-Mænd og skældt Hæder og Ære fra for min Mission, gjorde mindre. Nattens Tildragelser var de værste. »

De fire Jubilarer.

Vi skrev foran, at der var fire af Slagteriets Medarbejdere, der fejrede Jubilæum sammen med Slagteriet. Egentlig er der fem. Men den ene er ganske vist ikke ansat af Slagteriet, men af Landbrugsministeriet, nemlig Overdyrlæge St. Vinding, der har udført Kødkontrollen, siden den første Slagtning blev foretaget.

Dernæst Dyrlægens Medarbejder Niels P. Nielsen, Han begyndte som almindelig Arbejdsmand paa Slagteriet, men rykkede for en Del Aar siden op i Kontrollørstillingen. Endvidere de tre Slagteriarbejdere Hans Plambeck, Chr. Petersen og Oluf Andersen, der alle var af det første Hold Arbejdere, som blev antaget. At de er der endnu, vidner om, at de er solide Kræfter.

Egentlig burde ogsaa Maskinmester N. Nielsen nævnes som Jubilar, men han er det ikke fuldtud. Vel blev han ansat fra første Begyndelse, og han er der ogsaa endnu, men han har været borte i 8 Maaneder, da han forsøgte sig som Landbruger. Dette blev han dog hurtigt ked af — til Glæde for Slagteriets Ledelse.

Hvad betyder Slagteriet for Byen?

Ja, gøre dette op i Kroner og Ører er naturligvis ikke muligt. At det ikke for Forretningslivet har den samme Betydning nu, som det havde i den Tid, Landbrugerne selv kom med deres Svinevogne, siger sig selv, men at Slagteriet fremdeles er et Plus for Byens Næringsliv, lader sig ikke bestride. Dette at være Stabelplads for Oplandets Produktionsomsætning er og bliver altid en betydelig Vinding for en lille By som Nykøbing. Hertil kommer, at Slagteriets Personale med deres relativt gode Lønninger, er baade gode Kunder og gode Skatteydere i Byen. Vel er Arbejdskraften formindsket en Del paa Grund af de mindre Slagtninger, men gennemsnitlig er der dog en Snes Mand i Arbejde foruden Kontorpersonalet og Butikspersonalet. Ja, Butiken bør man heller ikke glemme, med dens lette Adgang for Befolkningen til altid at faa Friske Slagterivarer. At det ikke er i nogen ringe Grad, denne Adgang benyttes, fremgaar af, at Butiken aarligt har 70,000 Ekspeditioner.

Jubilæumsfesten holdes til Sommer.

Naturligvis skal Slagteriets Jubilæum fejres ved en Fest for alle Andelshaverne, og Bestyrelsen har da ogsaa i de senere Aar sat Pengemidler af hertil. Men paa denne Aarstid lader Festen sig ikke afholde. Det forbyder Pladsforholdene og Temperaturen. Festen vil derfor blive henlagt til Sommeren.

Helt ubemærket vil selve Jubilæumsdagen dog ikke gaa af. Bestyrelsen vil nemlig være til Stede om Formiddagen den 2. Januar paa Hotel Phœnix til Reception, hvilket oversat til Dansk vil sige, at de der modtager Gratulanter. At der vil komme adskillige for at lykønske, kan man roligt sige paa Forhaand.

C. V.